

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului

Nașterea Mea din Tatăl, din Duhul și din Fecioara mamă, Eu, Fiul Cel născut, am făcut aceasta cu mare ascultare, că aceasta înseamnă fiu, poporul Meu. Nașterea Mea M-a făcut fiu, și tot cel ce se naște devine fiu și moștenitor. Dar Eu, Domnul, Fiul Tatălui Savaot, prin Care s-a făcut cerul și pământul, și Fiul Fecioarei mamă, prin Care s-a făcut omul cel nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, Eu am fost și sunt și voi fi Fiu. Amin. Taina cea de fiu e cea mai dulce taină în cer și pe pământ, și, ca un Fiu ce sunt, al lui Dumnezeu și al omului, îți voi închina azi, în ziua de serbare a nașterii Mele Fiu micuț din Fecioara mamă, îți voi da ție, poporul Meu, taina cea de fiu, taina cea dulce, ca s-o înveți și s-o iubești și s-o urmezi ca și Mine, Fiul, căci Tatăl Meu și mama Mea Îmi zic Fiu. Amin.

Cel mai mare moștenitor este copilul, o, fiilor care Mă ascultați ca niște copii și Îmi luați din gura Mea cuvântul și Mi-l așezați în carte ca Eu să pot grăi pe pământ cât n-am grăit până la voi. Mă aplec spre voi în duh de naștere nouă peste pământ. Ca un fiu al omului Mă aplec vouă, ca să Mă faceți voi cuvânt așa cum M-am aplecat Fecioarei mamă, ca să Mă facă ea trup, trup de copil, ca și omul-copil, căci câtă vreme moștenitorul este copil, el este sub epitropi, sub iconomi în casa tatălui său, ca și robul, care tot sub epitropi și iconomi stă.

Cel mai mare moștenitor este copilul, este cel ce ascultă de tatăl său și de mama sa. Eu, ca un Fiu ce sunt de la început și până la sfârșit, așa voi fi și când voi preda Tatălui împărăția pe care acum cu voi o pun la loc după ce ea s-a clătinat când omul făcut de Dumnezeu s-a clătinat, căci omul făcut de mâna Mea la început, a fost făcut om întreg și nu prunc.

O, fiilor, o, fiilor mici și scumpi, cum să fi rămas omul făcut de mâna Mea, cum să fi rămas el copil dacă el n-a fost copil? Cum să fi ascultat el de părinți dacă el a fost făcut om întreg? L-am făcut întreg ca să fie după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, dar el, de Cel ce l-a făcut n-a ascultat, n-a vrut să fie copil omul cel făcut de mâna Mea, n-a vrut să aibă părinți, și a vrut să fie moștenitor și și-a zis: *«Peste Cel Preînalt îmi voi pune scaunul meu»*. Eu însă nu voi face aceasta nici după ce toate Mi se vor supune desăvârșit, după cum este voia Tatălui Meu și nu a Mea. Nici atunci nu voi înceta să rămân Fiu, fiindcă Eu Îi voi preda Tatălui pe toate, căci El Mi le supune, nu Eu, și apoi Eu Însuși, ca un Fiu ascultător și lucrător din Tatăl, Mă voi supune Lui. Amin.

O, Ierusalime, o, Ierusalime nou, te numesc așa fiindcă cel dintâi popor al Meu n-a vrut să-Mi fie fiu, ci a vrut să-Mi fie moștenitor, dar cel mai mare moștenitor este copilul. O, Ierusalime, te învăț în zi de sărbătoare de naștere să fii copil așa cum sunt Eu, așa cum am ascultat Eu, așa cum am trăit Eu, și chiar dacă cu trupul Meu stau nevăzut în ochii tăi așa cum stăteam și cu omul cel zidit de mâna Mea, cuvântul Meu însă este cu tine ca și cu el atunci în rai, și te țin de mână ca pe un copil care ascultă, căci de mână cu tata stau numai copiii care ascultă, poporul Meu.

O, mare și minunată este taina de copil, taina cea de fiu! Proorocii Mei au știut această taină și M-au purtat spre oameni supunându-se Mie, așa cum mama Mea Fecioara s-a supus Tatălui Meu, Care M-a trimis pe pământ ca să Mă nasc prunc din ea și să fiu Fiul Omului. Proorocii Mei au fost fii, fiindcă ei au știut și știu taina cea de fiu. Așa și tu, popor mititel al Domnului, ascultă-Mă pe Mine, Domnul Dumnezeu tău, și stai așa, ascultător, ca să rămâi fiu, fiule. Și ca să-ți văd ascultarea, îmbracă-te în haină de sărbătoare cerească și hai să dăm vestea zilei amintirii nașterii Mele, căci serbăm această zi, poporul Meu. Mergi, Ierusalime, pe la case mari și du vestea despre Mine, și Eu voi duce vestea despre tine peste pământ mereu, mereu, poporul Meu, până ce Eu și cu tine le vom supune pe toate și pe toți, și apoi le vom da Tatălui. Amin. Mergi,

poporul Meu, cu vestea Mea din zilele tale, și ne vom întoarce la sfârșit de zi și iar voi sta cu tine în cuvânt ca să te învăț taina cea de fiu.

Binecuvântat să-ți fie mersul. Eu voi merge înaintea ta cu îngerii Mei și cu sfinții; Noi, pe deasupra, iar tu, pe pământ, și ne vom vesti, poporul Meu. Te voi încălzi să nu-ți fie frig. Te voi îmbujora să fii copil frumos. Te voi încuraja să ai față dulce ca a Mea și te voi iubi chiar în inima celor ce te vor privi pe tine, poporul Meu de azi, fiul Meu cel unul născut între popoare, între neamurile de pe pământ.

Hai, mergi, Ierusalime! La porunca Mea mergi, poporul Meu! Mergi, și ni se vor supune munții și dealurile și colinele și toată facerea omului. Pic cu pic ne vom arăta, și curând, curând voi da la o parte de pe tine perdeaua în care Eu te țin acoperit, ca apoi să Mi se vadă slava după care Eu și cu tot cerul tânjim.

Îmi pregătesc cuvântul cu care te voi îmbrățișa la sfârșit de zi de sărbătoare, și iar vom fi cu cuvânt pentru taina cea de fiu, că mare este taina aceasta, poporul Meu, și voiesc ca tu să semeni cu Mine și să ascuți ca un fiu moștenitor, supus fiind Tatălui său. Amin, amin, amin.

Să ne adunăm acum, copiii osteniți de drum. Vă șterg de tot răul de pe drum, vă învăluiesc în cele de sus ca să stați întru ele, dar am lăsat urmă din loc în loc pe unde am mers cu voi, căci lumea e urâtă, fiilor, iar Eu în voi sunt Cel sfânt, Cel frumos, numai să Mă purtați voi așa cum Eu vă port pe voi și am grijă ca să fiți, fiilor.

Ne întoarcem la învățat taina cea de fiu în care Eu, Domnul, stau din veac și până în veac. Așa cum am Eu grijă de voi ca să fiți, tot așa și voi trebuie să aveți grijă de Mine ca să fiu, că mare este taina creștinătății și n-o știu pe ea cei ce se numesc creștini. Pe ea o știu cei pe care Eu îi numesc ai Mei, căci omul când Mă amestecă în cele firești ale lui numindu-Mă bun, aceasta nu înseamnă creștinism. Numai cel ce Mă urmează cu calea Mea sub el mereu, cu lucrul Meu, nu cu lucrul lui, numai acela este creștin, iar toți ceilalți se mântuiesc ca prin foc dacă se mântuiesc.

Te-am învățat să trăiești ascultător așa cum am fost Eu, poporul Meu. În ziua de serbare a nașterii Mele îți închin taina cea de fiu ca s-o înveți și s-o iubești și s-o urmezi ca și Mine, Fiul. Ca un fiu al omului Mă aplec vouă ca să vedeți ce este fiul, să vedeți prin aplecarea Mea, fiilor. Eu așa voi fi de la început și până la sfârșit, Fiu ascultător, căci cel mai mare moștenitor este cel ce ascultă de Tatăl său, de Făcătorul său. Amin.

O, poporul Meu, de două ori l-a făcut Dumnezeu pe om. Când l-a făcut la început, l-a făcut după chipul și asemănarea Sa, om întreg, și n-a putut să-l aibă fiu pe om. Când l-a făcut a doua oară pe om, l-a făcut trup de copil, ca și pe omul-copil, căci copilul are nevoie de doică, și apoi stă sub epitropi și sub iconomi și este copil al tatălui său și este moștenitor, dar stă ascultător tatălui său ca robul. Iar când i se împlinește vremea, el cunoaște desăvârșit ascultarea sa de tatăl său și îl primește desăvârșit peste el, ca omul întreg care are peste el pe cel mai mare decât el și prin care el lucrează și este.

O, Ierusalime, am venit la plinirea vremii, am venit de la Tatăl, din cer, ca să Mă sălășluiesc în om și să strige omul la Tatăl prin Duhul Meu Cel sălășluit în el, căci Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și prin Mine este și omul fiu al Tatălui, iar fără Mine nu poate fi, căci așa a fost rânduiala Tatălui. Eu I-am spus Părinte, Tatălui Meu, căci fiul are părinte, poporul Meu, iar cel ce nu are, nu este fiu. Omul ascultă vrând-nevrând de stihiiile lumii, căci este din lume omul, și este din om și ascultă apoi de firea lui de om vrând-nevrând, și omul așa stă fără Dumnezeu, ascuns de Dumnezeu.

Eu când îl primesc pe om la dorul lui de Mine, dacă el se pleacă și Mie și firii lui, Eu nu Mă lupt cu el, ci stau blând și răbdător și Mă uit la el să-i moară firea care îl ține rob ca să nu poată el fi aplecat Duhului Meu, Care strigă la Mine din om numindu-Mă Părinte. Mi-e milă de om. E atât de vechi omul în firea lui care stă cu și fără voia lui stăpân peste el! Mi-e tare milă de om

când îl văd atât de puțin în cele noi pe care Eu le-am adus pe pământ odată cu nașterea Mea din trup omenesc, din trup de Fecioară, naștere din cer pe pământ ca să fie Dumnezeu Om, și apoi omul să fie Dumnezeu. Și iată, Eu am fost Dumnezeu din Tatăl, Dumnezeu Om și Om Dumnezeu, fiindcă omul cel zidit de mâna Mea la început n-a voit să fie ascultător și să aibă părinte dacă el a fost făcut om întreg, care poate naște om ca să aibă moștenitor. Tatăl însă l-a făcut a doua oară pe om prin Mine, Fiul Său. M-a trimis să Mă așez Eu Însumi în pântec de Fecioară și să Mă nasc la plinirea vremii prunc, și să cresc cu trupul ca omul, ca pruncul cel născut, Dumnezeu născut, omul cel nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu în chip desăvârșit. Amin.

O, poporul Meu, omul cel de la început n-a ascultat, și a murit, așa precum i-a spus Dumnezeu că va muri negreșit dacă nu va asculta. Iar Omul Cel de la sfârșit, Care S-a născut trimis de la Tatăl, Acela a fost Fiul Tatălui. Eu am fost Acela, Eu, Cel ce M-am supus Tatălui ca să vin pe pământ la plinirea vremii Dumnezeu născut din om, Dumnezeu Om, Fiu ascultător de Tatăl, și apoi, de Fecioara mama Mea. Am ascultat de om așa cum Tatăl a voit și am arătat omului firea cea dumnezeiască, iar omul să ia din ea dacă vrea și să fie fiu al Tatălui și să-I zică Părinte, precum Eu Îi zic. Amin. Nimeni nu poate să zică „tată“ decât fiul. De aceea M-a trimis Tatăl în lume, M-a trimis ca să Mă sălășluiesc în om, în inima omului, trimis al Tatălui, și din om să strig la Tatăl pentru om, și să strige omul la Tatăl prin Mine, numindu-L „Părinte“ pe Tatăl Meu Savaot. Amin.

O, poporul Meu, duhul tău să fie în Tatăl, și așa să-l ții, ca să fii fiu, căci fiul este moștenitor, iar robul nu este, fiindcă robul nu-i zice „tată“ stăpânului său. Fiul este cel ce ascultă, fiul este cel ce se naște și ascultă apoi în veci de veci pe Tatăl său, rămânându-I supus și lucrând după cuvântul Lui. Amin.

V-aș învăța ca pe niște copii, mereu, mereu, căci am putere să fac aceasta mereu peste voi, numai să voiți voi să ascultați, să stați sub învățător, sub cel ce iubește și lucrează Duhul Meu Cel Sfânt peste voi ca să nu fiți firești, ci să fiți cerești pe pământ, căci omul a fost și este pământesc, iar fiii lui Dumnezeu sunt cerești și stau în Duhul Cel Sfânt, Care nu are nimic în lumea aceasta și din lumea aceasta, ci are numai din Tatăl și din Fiul, și Aceștia trei, Una sunt. Amin. V-aș învăța mereu, mereu, căci cel ascultător stă mereu și iar mereu sub învățătură, sub învățător. V-aș iubi cuvântându-vă, că Dumnezeu îl iubește pe cel ce-L iubește pe El, iar pe cel ce nu-L iubește nu-l învață. Pe fii îi învăț deosebit, căci fiii trebuie deosebit învățați, cu dreptate sau cu blândețe, după cum îi este fiului ascultarea. Amin.

Nașterea Mea din Fecioară a fost ascultare. Am ascultat Eu de M-am coborât în pântecul ei micindu-Mă pentru ca apoi să Mă nasc, să fiu Dumnezeu născut; și a ascultat Fecioara mama Mea de M-a primit în ea ca să Mă nasc din ea prunc și să fiu copil ascultător al ei, și să fiu apoi Dumnezeu desăvârșit la arătarea Mea când Ioan M-a botezat în apa Iordanului ca să Mă mărturisească Tatăl Fiu al Său întru Care El binevoiește.

Nașterea Mea a fost bucurie mare și durere mare. Bucurie pentru cei ce credeau în prooroci așteptând împlinirea proorociilor lor și primindu-Mă cu credință și cu dor și cu închinare, și durere a fost pentru cei ce erau stihiiile lumii: împărați și cărturari și farisei și saducheii și tot ce înseamnă stihiiile lumii. Nașterea Mea Eu n-o pot spune omului mai mult decât au spus-o în Scripturi proorocii, și apoi evangheliștii Mei, că multă grijă am avut Eu ca să fiu crezut în lume Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. M-am arătat născut trup din trup, și slăvit întru Duhul peste neamurile pământului până ce M-am înălțat întru slava Tatălui Meu, căci apostolii Mei au ascultat desăvârșit cuvântul Meu când le-am poruncit să meargă în toată lumea și să propovăduiască Evanghelia cea despre Mine, cea despre împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii. Nașterea Mea din mama Fecioară a fost naștere din cer, nu naștere de pe pământ, și ca și în cer a fost. Amin.

Numai tu, mamă a Mea, numai tu și Eu și Tatăl știm taina Mea, taina Fiului tău Cel Unul născut, căci tu ești Fecioara aleasă dintru început de Tatăl ca să fii mama Fiului Lui. Amin.

– Numai eu și Tatăl și Tu, Fiule născut din trupul meu cel fecioresc, numai noi știm toată taina dumnezeirii Tale, a nașterii Tale și a fecioriei mele cea de după nașterea Ta. Mare grijă a avut Tatăl Tău și al meu ca să Te cunoști Tu pe pământ Dumnezeu Om, și voiesc ca poporul cuvântului Tău să înțeleagă desăvârșit taina nașterii Tale, că Tu ai fii cu mare înțelepciune în mijlocul lui, și le-ai dat tainele Tale cele pentru poporul Tău, ca să fie el întâiul născut, unul născut între popoare, ca să fie el ca și Tine, născut din cer prin Tine, Cel născut din mine; prin Tine, Cuvântul Care naște din El pe fiii lui Dumnezeu, Fiule născut din Tatăl și din mine prin vestea îngerească pe care am primit-o eu de la Tatăl pentru nașterea Ta.

Stau lângă Tine în serbare de naștere, și Tu stai lângă mine, că e sărbătoarea noastră cea de acum două mii de ani, cea din peștera care a primit în ea pe păstorii trimiși de îngeri și pe magii călăuziți de steaua care vestea nașterea unui împărat al lumii. Dar Tu ești Împărat din cer, nu din lumea aceasta, și nu avea lumea cum să Te cunoască cine ești Tu, fiindcă cine este născut din cer, e smerit întru tot și întru toate, și nu încapă în lume slava Celui născut de sus, fiindcă lumea are stihile ei, Fiule ceresc.

Să-i învățăm pe fiii poporului Tău taina cea de fii ai lui Dumnezeu. Să-i ținem treji și vii și frumoși, căci cei sfinți sunt cei frumoși. Să-i învățăm să fie blânzi și smeriți cu inima, să-i învățăm să asculte, să fie drepti cu Tine și cu ei și între ei în numele Tău, că mare este lucrarea care are grijă în om să fie totul în numele Tău, Doamne Fiule. Tu ești Dumnezeu Fiul, și ce frumos este numele Tău pentru cei ce sunt ai Tăi pe pământ, pentru cei ce știu că Tu ești cu ei arătându-Te din ei cu slava Ta cea tainică și necuprinsă de mintea omului mic cu inima, Fiule. O, slavă nașterii Tale peste pământ! Heruvimii și serafimii și cetele cerești mulțime au mers pe deasupra însoțind pe poporul Tău pe drumul vestirii sărbătorii nașterii Tale, iar Tu ai mers cu slavă înaintea lor. Amin, amin, amin.

– O, e mică de tot inima omului, mamă Fecioară. E mic omul, și el nu vrea să se uite și să se vadă ca apoi să-Mi poată el vedea slava Mea cea mare. Dar Eu voi începe să fac pe pământ semne mari și Mă voi arăta Dumnezeu mare, Dumnezeu adevărat din fiii Mei cei de azi de pe pământ, căci scrie în prooroci să împlinesc aceasta, mamă.

O, poporul Meu, șterge-te pe mânuțe, pe picioruțe. Pune apă în vas, și, cu numele Meu în mijlocul tău prin harul cel pus peste fiii cei unși ai Mei, împuternicită să fie apa cea de curățire, și cu ea să dai peste tot pământul pe care Eu ți l-am dat să-l îngrijești și să-l păzești. Și să te stropești pe tine, poporul Meu, și să fii curat de tot ce este în lume, că Eu te-am luat și am trecut cu tine prin mijlocul fiilor oamenilor și te-am iubit prin inima lor, ca să cunoască și ei o clipă iubirea care-l face pe om fericit ca în cer și nu ca pe pământ. Amin. Și acum, intră în liniște și în veghe și în rugăciune dulce între tine și Mine și păzește-Mi tot ce ți-am dat spre păstrare, că Eu vin și îți plătesc toată truda ta de fiu ascultător, fiindcă cei ce ascultă primesc plată de fiu. Amin.

Bucură-te cu duhul și laudă pe Dumnezeul tău, Sioane! Lumina cunoștinței sunt Eu. Poartă-Mă, poporul Meu, și slujește-Mi ca un fiu ascultător în toată clipa, căci Eu curând, curând îți voi da plata cea de fiu. Amin, amin, amin.

[25-12-2002/07-01-2003](#)